

[Indenrigsministeren]

intention, at vi kan komme af med de ventelister. Det var rigshospitalet.

Herefter skal jeg vende mig til Hornbæk. Også her er der jo spørgsmål, som man skal afveje mellem miljø og behandling, og også på Hornbæk er der vel tale om en korpsånd, som der jo er på mange af den slags mindre sygehuse. Jeg har selv haft lejlighed til at være også dér og må sige, at der er nogle kvaliteter i miljøet, som vi i hvert tilfælde ikke skal kimse ad. Jeg er klar over, at kommunaludvalget ikke har set Hornbæk og Esbønderup, og jeg lægger megen vægt på, at udvalget ser de to hospitaler, og ville blive forfærdelig glad, hvis man efter besøget ville give et klart signal til mig om, hvilket indtryk man har fået ud af dette besøg, for det vil være meget vigtigt for mig at få at vide i det videre arbejde med disse ting. Er stemningen entydig, når man har været på besøg, synes jeg, at det var rart at have i bagehovedet.

Sammenfattende for både Hornbæk og Finsen mener jeg, at det samme gør sig gældende, som også flere ordførere har understreget, at usikkerhedsperioden for begge hospitaler nu må være ved at være afsluttet. Det er altså min stærke intention, at vi skal have en afgørelse nu, og derfor har jeg også været glad for den seriøse debat her i dag. Hverken personalet eller medarbejderne i det hele taget eller patienterne må føle, at der på disse hospitaler sker en udsultning; de har krav på, at vi er i stand til at tage en beslutning, at vi ikke slingrer fra den ene side til den anden. Jeg så meget gerne, at vi fik taget en beslutning på begge områder i denne folketingsssamling, og derfor vil jeg snarest fremsætte lovforslag, som skulle gøre det muligt at få taget beslutning på begge felterne, inden folketingsssamlingen er færdig. Det er klart, at den lovgivning vil rumme tonearten af det, vi har hørt her i dag.

Jeg vil gerne slutte med at sige tak; jeg synes, det er nogle meget fine indlæg, vi har fået her i dag, og det synes jeg også sagen fortjener.

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren har ret i en række af de ting, hun har sagt. Hun har bl.a. ret i, at folketingets partier har givet den sag en meget seriøs behandling.

Dernæst er jeg nødt til at sige til indenrigsministeren, at jeg er lidt skuffet over, at ministeren i sit svar på vores indlæg alene gør to ting, nemlig takker for modtagelsen og gentager argumentationen for ministerens forslag. Jeg havde regnet med, at vi havde fået en reaktion på de betænkeligheder, vi i alt fald i den socialdemokratiske folketingsgruppe har givet udtryk for med hensyn til, om det kan lade sig gøre at klare sig med de rammer, der er til rådighed på rigshospitalet. Jeg sagde til ministeren i mit første indlæg, at det er en meget alvorlig sag for os at få den sikkerhed, ministeren åbenbart har, overført i vores sind, den sikkerhed, ministeren har for, at lokaleforholdene er tilfredsstillende, og den sikkerhed, der er en forudsætning for et klart ja fra den socialdemokratiske folketingsgruppe, for, at personale og patienter har mulighed for at fungere under de nye omstændigheder. Jeg havde regnet med, at ministeren som et minimum af svar havde givet udtryk for, at det er en betænkelighed, hun godt forstår, og at hun vil sørge for, at der bliver gjort ganske nøje rede for det, forinden der træffes en endelig beslutning.

Nu, da jeg er inde på det spor, vil jeg også sige til ministeren, at man lige må mærke sig, hvad ikke alene jeg, men en række andre ordførere har sagt, nemlig at der i dag ikke er et beslutningsgrundlag for at sige ja til Esbønderup eller ja til at bevare institutionen Fysiurgisk Hospital i Hornbæk. Også den situation er uopklaret, fordi redegørelsen ikke giver os et beslutningsgrundlag, der er tilstrækkelig godt.

Men når det er sagt, løber jeg naturligvis ikke fra det, der er sagt i indledningen, men der er altså nogle væsentlige forudsætninger, som man ikke i glæden over, at folketinget i princippet er venligt indstillet over for forslaget, må glemme at tage meget alvorligt.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg er da meget ked af, at hr. Henning Rasmussen opfatter mit indlæg sådan. Jeg har tilrettelagt mit indlæg på den facon, at jeg har opfattet min rolle her i dag som den, der for det første har lagt en redegørelse frem, som vi har lagt mange kræfter og – tilgiv mig ordet – mange følelser i, fordi vi vidste – og det håber jeg kom frem i mit indlæg – at det var en meget følsom sag, vi skul-